

Vergaderjaar 1983–1984 Nr. 54a

17 969

Voorstel van wet van de heren Tazelaar en Van Noord houdende vaststelling van minimumeisen voor het houden van legkippen

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR LANDBOUW EN VISSERIJ¹

Vastgesteld 22 november 1983

De vaste Commissie voor Landbouw en Visserij heeft het onderzoek van het tweede voorstel van de heren Tazelaar en Van Noord ter hand genomen. Zij formuleerde daarbij de volgende vragen en opmerkingen.

Algemeen

De leden van de fractie van de **P.v.d.A.** memoreerden de vele vragen en opmerkingen die zij gesteld en gemaakt hadden in het voorlopig verslag van de commissie ter zake van het eerdere voorstel van bovengenoemde heren, nr. 17 479, Eerste Kamer, zitting 1982–1983. Zij hadden in de behandeling in de Tweede Kamer van dit nieuwe voorstel en niet op de laatste plaats in de wijzigingen die in het voorliggend voorstel waren aangebracht ten opzichte van het eerdergenoemde voorstel 17 479, voorlopig voldoende antwoord op hun vragen gekregen. Zij zagen derhalve voorshands geen aanleiding om zich verder in de schriftelijke voorbereiding te mengen. Zij behielden zich echter het recht voor om tijdens de openbare beraadslaging op de merites van het ontwerp terug te komen.

De leden van de fractie van de **V.V.D.** hechtten eraan nu reeds duidelijk te maken, dat zij de grootst mogelijke moeite met het ontwerp hadden gehouden. Zij zagen als doorslaggevend bezwaar, dat Nederland in de huidige moeilijke omstandigheden voor de pluimveehouders voorop zou lopen met het opleggen van lasten. De korte overgangsperiode was eveneens een reden om zich tegen het voorstel te blijven verzetten. In het vervolg van dit verslag wilden zij nog op deze en andere bezwaren terugkomen.

De leden van de fractie van de **S.G.P.** hadden zich verbaasd over de titel van het initiatiefvoorstel. Beter had men het onderwerp afgepaald met de aanduiding «vaststelling van minimumeisen voor het houden van legkippen in kooien». Er zijn immers nog andere categorieën legkippen. Tevens achtten zij de aanduiding minimumeisen te globaal, nu de minimum-hoogte-eis is vervallen. Er is toch nog slechts sprake van «bepaalde» of «gedeeltelijke» minimumeisen. Overigens, mag uit het feit dat de indieners die op blz. 8 van hun memorie van toelichting verklaren «natuurlijk is ook de

¹ Samenstelling: Kruisinga (CDA), voorzitter, Schouten (CDA), De Jong (CDA), Schinck (PvdA), Mw. Van Kuilenburg-Lodder (PvdA), Ginjaar (VVD), Hofman (VVD), Luteijn (VVD), Nuis (D'66), Vogt (PSP), IJmker (CPN), Barendregt (SGP), De Gaay Fortman (PPR), Schuurman (RPF) en Van der Jagt (GPV).

hoogte van de kooi belangrijk voor het welzijn van de dieren», de minimum-hoogte-eis hebben laten vervallen, worden afgeleid dat zij zich laten leiden door het aloude gezegde: Beter een half ei dan een lege dop? Heeft een voorstel, dat een dergelijk, kennelijk ook in de ogen van de indieners belangrijk, vereiste mist, wel voldoende reden tot bestaan?

Vrije markt

De leden van de fractie van het **C.D.A.** merkten op dat het onderhavige wetsvoorstel een nationaal karakter heeft. Waar voor de pluimveesector in EG-verband geen z.g. zware marktordening van toepassing is, vindt de prijsvorming via het vrije spel van vraag en aanbod plaats. Vooral de Nederlandse pluimveehouderij, die tweederde deel van haar eierproductie buiten de landsgrenzen afzet, is erg gevoelig voor maatregelen die de concurrentiepositie (kunnen) aantasten. Daarom is het, bij aanneming van dit initiatiefvoorstel, van groot belang dat alles in het werk wordt gesteld om op zo kort mogelijke termijn tot afspraken op EG-niveau te geraken. Langs welke wegen denken de initiatiefnemers dit te kunnen bevorderen?

Ook de leden van de fractie van de **V.V.D.** benadrukten het open karakter van de markt waarop de Nederlandse pluimveehouders moeten concurreren. Zij zagen zeer grote, reeds boven aangegeven bezwaren tegen de voorloperspositie die Nederland dreigt te gaan innemen. Met de fractie van het **C.D.A.** zagen zij het grote belang van afspraken op EG-niveau om deze ongelijkheid weg te werken. Zij stonden echter nogal sceptisch tegenover de gedachte dat deze afspraken op korte termijn tot stand zouden kunnen komen. Zien de indieners werkelijk mogelijkheden voor snelle realisering van EG-afspraken terzake?

Zij merkten ten slotte nog op dat deze maatregelen worden genomen op een ogenblik dat de marktpositie van de Nederlandse pluimveehouders eigenlijk geen extra belasting lijden kan.

Algemene maatregel van bestuur

De leden van de fractie van het **C.D.A.** wezen op de onzekerheden rond de minimeisen die ingaande 1 juli 1994 van kracht zullen worden. De onzekerheden zullen zeker van invloed zijn op binnenkort te plegen vervangingsinvesteringen. De in artikel 3 bedoelde voorschriften zullen, gelet op de ruime omschrijving van het begrip «kooi»: «als ruimte voor het houden van één of meer legkippen», ook op stallen van toepassing kunnen zijn. Het is thans bij de beslissing over vervangingsinvesteringen voor stallen (waarvan de levensduur langer is dan 10 jaar) niet mogelijk op de nieuwe voorschriften in te spelen.

Kan de pluimveehouder die tot zulk een investering beslist, straks geconfronteerd worden met kapitaalvernietiging?

De leden van de fractie van de **S.G.P.** hadden op blz. 2 van de nota naar aanleiding van het verslag als reden voor het laten vervallen van de hoogte-eisen aangetroffen het dreigen van een vergaande kapitaalvernietiging, aangezien zeventig procent van de in Nederland gebruikte kooien niet aan de in het oorspronkelijk voorstel 17 479 voorkomende normen voldoet. Zijn de indieners niet bevreesd dat alsnog een hoogte-eis zal worden ingevoerd bij de algemene maatregel van bestuur die in 1990 tot stand moet komen en dat er dan alsnog sprake zal zijn van vergaande kapitaalvernietiging? Zo men dit niet wil, hoe kan men dan voorkomen dat het toch gebeurt?

De leden van de fractie van de **P.S.P.** merkten op dat volgens de tekst van het voorstel uiterlijk in 1990 een algemene maatregel van bestuur tot stand gekomen moet zijn. Het is van vitaal belang dat de tekst van die algemene

maatregel van bestuur lang voor die tijd bekend is om de boven gesignaleerde mogelijke kapitaalvernietiging zoveel mogelijk te voorkomen. De vier jaar die de indieners hebben voorgesteld (1990–1994), is wellicht te kort.

Overgangsperiode

De leden van de fractie van de **V.V.D.** motiveerden al in de inleiding hun negatieve houding ten opzichte van dit voorstel met de in hun ogen veel te korte overgangsperiode. Zij wezen erop, dat de pluimveehouderij een veertienmaandse cyclus kent. Een overgangsperiode tot 1 januari 1985 zal daarom voor sommige bedrijven veel te kort blijken en grote problemen en schade opleveren. Deze leden zouden een overgangsperiode van ten minste een tweetal jaren een minimum vinden voor een verantwoorde invoering van deze, door hen om andere redenen niet gewenste, wettelijke voorziening.

Toegang tot het bedrijf

De leden van de fractie van het **C.D.A.** wilden nog herinneren aan hun reeds in het voorlopig verslag ter zake van wetsvoorstel 17 479 gestelde vraag met betrekking tot de toelating van controlerende ambtenaren in de bedrijven. Zij herhaalden hier hun bovenbedoelde vraag:

In artikel 6 wordt het toelaten van ambtenaren op de bedrijven geregeld. Moet hier niet aan worden toegevoegd dat de betreffende ambtenaren moeten voldoen aan hygiënische eisen door de kippenhouder te stellen, ten einde de overbrenging van ziekte te voorkomen?

De voorzitter van de commissie,
Kruisinga

De griffier van de commissie,
Dijkstra-Liesveld